

andre Ansøgere end de nævnte, kunne være i samme Tilfælde. Vigeledes har Udvalget været i Tvivl om, hvorvidt Ansøgeren Nr. 198 burde udstemmes af Lovforslaget paa Grund af, at det i Sogneraadets Erklæring om ham hedder, at han har vist nogen Tilbøjelighed til Brændevinsdrik. Men da denne Erklæring ifølge sit Indhold dog næppe stønnes tilstrækkelig til at anse Ansøgeren for uværdig til at opnaa Indfødsret, hvortil han i øvrigt anbefales af Myndighederne, stiller Udvalget heller ikke i denne Henseende noget Forslag.

§ Forbindelse hermed gør Udvalget imidlertid den almindelige Bemærkning, at Udvalget anser det for ønskeligt, at de nugældende, i Cirkulæret af 22de Maj 1885 indeholdte Bestemmelser om de Oplysninger, som Ansøgninger om Indfødsret skulle indeholde, stærkes saaledes, at der i alle Tilfælde, hvor der kan være Tvivl i denne Henseende, kommer til at foreligge fuldt paalidelig Bevidnelse af, at paagældende ikke har modtaget Hjælp af det offentlige Fattigvæsen eller af de fattiges Klasse, og at hans private Liv, navnlig i Henseende til Arbejdsomhed og Ederlighed, har været ulasteligt. Ogsaa i en anden Retning tiltrænger bemeldte Cirkulære formentlig en Tilføjelse, nemlig angaaende Oplysning om, hvorvidt paagældende har opfyldt de Forpligtelser, som i Henseende til Børnepligt paahviler ham lige over for den danske Stat. Ifølge Lov 6te Marts 1869 §§ 2, 7 og 49, ere nemlig Udlændinge, for saa vidt ikke Overenskomst med en fremmed Stat eller undersøgt Forhold til en saadan herfor er til Hindrer, undergivne Børnepligten, naar de, inden de have naaet 32 Aars Vægdstrullealderen, erhverve fast Hjem her i Landet. Saaledes som fremgaar af den som Bil. 2 aftrykte Ekstrakt af Skrivelser fra Justitsministeriet af 10de September f. A., har Kjøbenhavns Magistrat ved Fremsendelse af Ansøgninger om Indfødsret fra forskellige, henholdsvis i Sverige, Norge og Tyskland fødte Personer (Nr. 24, 34, 47, 53, 63, 86, 94, 96, 153, 170, 180, 187, 236

og 254) gjort opmærksom paa, at disse ikke have efterkommet denne Forpligtelse. Det er næppe tvivlsomt, at der foruden de nævnte Personer ere adskillige andre af Ansøgerne, der opholde sig uden for Kjøbenhavn, som have gjort sig skyldige i lignende Forsømmelse, uden at vedkommende lokale Myndighed i denne Henseende har anstillet nærmere Undersøgelse. Allerede af denne Grund maa Udvalget med Ministeriet være enigt i, at der ikke er Anledning til at foretage videre lige over for nogen af de oven for nævnte 14 Ansøgere, eller af denne Grund at nægte dem Indfødsret. Men Udvalget formener, at det for Fremtiden bør forlanges, at der i Ansøgninger om Indfødsret gives Oplysning om, hvorvidt vedkommende har opfyldt sin Forpligtelse i Henseende til Børnepligt lige over for den danske Stat, og at der ved Bedømmelsen af senere fremkommende Ansøgninger om Indfødsret ogsaa tages Hensyn til disse Oplysninger.

Af de paa Lovforslaget indstillede have, som foran bemærket, 9 endnu ikke opnaaet 18 Aars Alderen, nemlig Nr. 2, 20, 242, 279—81, 285, 303 og 308. Nr. 308 er født i Sverige og 17 Aar gl., og Nr. 303 er et 6 Aar gammelt Barn, der er født i Rom, og Datter af en afdød dansk Generalkonsul. De øvrige ere alle fødte i Sønderjylland og i en Alder fra 12 til 17 Aar. Efter de i Motiverne til Lovforslaget givne Oplysninger om de paagældendes Forhold, billiger Udvalget, at de ere indstillede til at meddeles Indfødsret, uanset at de endnu ikke have naaet den personlige Myndighedsalder. Med Hensyn til Nr. 303 bemærker Udvalget særligt, at Anledningen til, at Moderen til dette Gaarige Barn ønsker dette givet dansk Indfødsret, er den, at Barnet ønskes indskrevet i Støvringgaard Kloster.

Af Ansøgerne have 13 ikke haft Ophold her i Landet i 10 Aar; disse ere, foruden det foran omtalte Gaarige Barn Nr. 303, Nr. 1, 2, 20, 33, 131, 155, 244, 255, 301, 302, 304 og 306. Af disse 12 Ansøgere ere 8 fødte i Sønderjylland, 2 i Tyskland, 1 i